ایران ورزشی

روزنامه ورزشی صبح ایران ■ صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی ■ تلفن: ۱۴ـ ۸۸۵۰۴۱۱۳ ■ نمابر: ۸۴۷۱۱۱۷۳ ■ سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ـ ۸۸۵۰۱۳۰۰ـ ۸۸۷۴۶۵۸۳
■ انتشارات: ۵ و ۸۸۵۴۸۸۹۲ ■ امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰ ـ ۸۸۵۲۱۹۵۴ ■ نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ / صندوق پستی ۵۳۸۸ـ ۱۵۸۷۵ ■ چاپ: ایرانیان

@iranvarzeshii

نظر خود را به این شماره پیامک کنید 3000 45 12 13

دوشنبه ۶ دی ۱۴۰۰- شماره ۶۹۳۵

WWW.INN.IR

info@inn.ir

یادداشت

رسول مجیدی

لاتزیو، سالرنیتانا، استقلال و پرسپولیس!

کلادیو لوتیتو، مالک باشگاه سالرنیتانا فقط ۳ روز فرصت دارد تا تیمش را بفروشد. سالرنتینا آخرین بار سال ۱۹۹۸ در سری آ حضور داشت و از آن سال به بعد هرگز رنگ سطح اول فوتبال ایتالیا را ندید. آنها در سال ۲۰۱۱ ورشکسته شدند و در آستانه محو شدن کامل از صحنه فوتبال ایتالیا بودند اما کلادیو لوتیتو مالک و رئیس لاتزیو و برادر ناتنی‌اش باشگاه را خریدند و در واقع آن را نجات دادند. در آن روزها سالرنیتانا در سری D قرار داشت اما ۱۰ سال بعد موفق شد با پولی که توسط لوتیتو به آن تزریق شده به سری آ صعود کند.

این سومین باری بود که این باشگاه جنوبی به سطح اول فوتبال ایتالیا رسیده بود. همه چیز به نظر هیجان‌انگیز می‌آمد جز اینکه حالا لوتیتو ۲ باشگاه در سری آ داشت و این مخالف قوانین بود. او البته سعی کرد همه مسئولیت‌هایش را به هیأت مدیره و برادرش دهد اما باز هم مسئولان فدراسیون فوتبال ایتالیا به او هشدار دادند که باید کامل باشگاه را بفروشد. مالک باشگاه لاتزیو اما مدام از این کار طفره رفت. او که در ایتالیا یک شخصیت سیاسی هم به حساب می‌آید، آنقدر امروز و فردا کرد که حالا نیمی از فصل گذشته و هنوز پرونده باشگاه سالرنیتانا باز است.

هفته پیش بالاخره صبر گابریل گراوینا، رئیس فدراسیون فوتبال ایتالیا به سر آمد و اعلام کرد اگر تا روز ۳۰ دسامبر باشگاه سالرنیتانا فروش نرفت، این باشگاه در اولین روز ماه ژانویه از لیگ کنار گذاشته می‌شود و سری آ ۱۹ تیمی به کار خود پایان می‌دهد.

این در حالی بود که چندی پیش مدیران باشگاه‌های حاضر در سری آ در جلسه‌ای رأی به این داده بودند که سالرنیتانا تا آخر فصل با همین وضعیت ادامه دهد اما حالا رئیس فدراسیون این مهلت را با تصمیم شخصی‌اش روز پایانی سال ۲۰۲۱ اعلام کرده. شاید به این خاطر که سالرنیتانا آنقدر بد نتیجه گرفته است که سقوطش در پایان فصل حتمی است و فدراسیون فوتبال ایتالیا دلش می‌خواهد هر طور شده مدیر بدقول این تیم را نقره داغ کند.

حالا در این فرصت چند روزه یا لوتیتو باید باشگاهش را خیلی ارزان بفروشد یا قید ادامه فصل را بزند.

سختگیری مسئولان فوتبال ایتالیا را وقتی در کنار چندین ۱۰ مالکیت مشترک باشگاه استقلال و پرسپولیس می‌گذاریم، متوجه می‌شویم شاید AFC برای حذف سرخابی از آسیا در این سال‌ها اهمال هم کرده باشد. شاید این حذف که به نظر قطعی می‌آید، پلی بشود برای جدا شدن مالکیت ۲ باشگاهی که هر طور حساب می‌کنیم نباید متعلق به یک نفر یا یک نهاد باشد. ماجرای مالکیت مشترک ۲ تیم در یک لیگ در هیچ کجای دنیا مرسوم نیست و با اینکه کمتر کسی است که گمان کند پرسپولیس و استقلال به دلیل مالکیت مشترک، برای همدیگر بازی می‌کنند اما باز هم به هیچ وجه نمی‌توان این رویه غیرعرف در دنیای فوتبال را توجیه کرد.

عکس روز

کایت بردینگ در سواحل خلیج همیشه فارس

مسابقات کایت بردینگ قهرمانی کشور و انتخابی تیم ملی در بوشهر برگزار شد. این رقابت ورزشی در آب‌های خلیج فارس با حضور ۲۵ ورزشکار مرد از ۹ استان برگزار شد که در پایان نفرات اول تا سوم به تیم ملی راه پیدا کردند.

طنزیم

هومن جعفری

بغلی بگیر، بده بغلی!

آوار بدهی‌های مسعودی روی سر پرسپولیس یکی یکی در حال خراب شدن است! آن روزهایی که مسعود سلطانی‌فر چراغ قرمز نشان می‌داد تا سرخ‌ها خود را بدهکارتر کنند، تصور چنین روزی هم دشوار می‌نمود اما همین بدهی‌ها، برای این تیم ستاره که نشد هیچ، یک لیگ قهرمانان را هم از آنها می‌گیرد. امید که ای اف سی جریمه اعمال نکند وگرنه اوضاع خراب‌تر هم می‌شود!

*

مهدی مهدوی‌کیا با تیم امید خداحافظی می‌کند. لعنت به بعضی پیراهن‌ها که برتن آدم می‌کنند. امثال مهدوی‌کیاها ستاره‌های این آسمان بی‌ستاره‌اند. به این راحتی خاموش‌شان نکنید.

*

سعی کنید در زندگی‌تان همیشه مهدی تارتار باشید. مثل آینه! مثل کف دست! صادق و صمیمی! هر وقت با پرسپولیس بازی دارد، می‌دانید نتیجه چیست! قدر این آدم‌ها را در این فوتبال هزار چهره بدانید! مهدی تارتار نمک این فوتبال است!

*

یک تشکری هم داشته باشیم از مسئولان فدراسیون فوتبال و فوتبال ایران که هر سه دقیقه یکبار حرفشان را عوض می‌کنند. مثلا در پرونده حذف سرخابی‌ها از لیگ قهرمانان آسیا، یکی‌شان می‌گوید تقصیر پرسپولیس است، یکی می‌گوید ضعف از فدراسیون بود، یکی می‌گوید تقصیر مدیران دو باشگاه بود!

خلاصه بغلی بگیر، بده بغلی! یک مدت سیرک بازی کنید ملت که رد دادند، به بهانه اینکه یک بار هم بنشینیم و کار اساسی کنیم، قال قصه را بکنید و از زیر بار مسئولیت فرار کنید!

NBA

علی رضایی

لبرون از کوبی گذشت

لبرون جیمز فوق ستاره لیگ NBA در روز کریسمس از رکورد کوبی برایانت فقید گذشت.

با اینکه کم کم سن لبرون جیمز دارد به زمان بازنشستگی نزدیک می‌شود ولی او همچنان در حال یکه‌تازی است و رکوردهای دنیای حرفه‌ای لیگ NBA را یکی پس از دیگری می‌شکند. فوق ستاره تیم لیکرز و لیگ NBA در بازی صبح امروز تیمش در لیگ اتحادیه ملی بسکتبال آمریکا که به شکست ۱۱۵ بر ۱۲۲ تیمش مقابل بروکلین نتس انجامید، از رکورد کوبی برایانت، اسطوره فقید لیکرز گذشت.

طبق سنت هر ساله، لیگ اتحادیه ملی بسکتبال آمریکا دیدار جذابی از بین تیم‌های مطرح لیگ را برای روز کریسمس انتخاب می‌کند. در فصل جاری این بازی جذاب بین تیم لس آنجلس لیکرز که در غیاب آنتونی دیویس، میهمان تیم بروکلین نتس بود و تیم نتس هم کوین دورانت را در اختیار نداشت، برگزار شد.

جیمز هاردن ۳۶ امتیاز، ۱۰ ریباند و ۱۰ پاس گل و پتی میلز ۳۴ امتیاز برای نتس در این بازی کسب کردند. در تیم لیکرز هم لبران جیمز ۳۹ امتیاز، ۹ ریباند و ۷ پاس گل و راسل وستبروک ۱۳ امتیاز، ۱۲ ریباند و ۱۱ پاس گل داشتند.

کوبی برایانت قبل از لبرون در ۱۶ بازی لیکرز که در ایام کریسمس برگزار شده بودند ۳۹۵ امتیاز به دست آورده بود ولی جیمز با ۳۹ امتیاز در بازی مقابل نتس از رکورد برایانت گذشت. او در حال حاضر ۴۲۲ امتیاز در روز کریسمس در طول ۱۶ سال به دست آورده است. هم‌اکنون کوبی برایانت و لبرون جیمز با ثبت ۱۶ بازی در روز کریسمس، رکورددار لیگ NBA هستند.

در چنین روزی

مجتبی رفیعی

هفت سال پیش در چنین روزی روزنامه ایران ورزشی تیتر نخست خود را به صحبت‌های کارلوس کی‌روش سرمربی وقت تیم ملی اختصاص داده بود: «یک ارکستر علیه من است» کی‌روش در تمام دوران مربیگری‌اش در ایران به جنجال‌سازی و انتقادهای بی‌پروا از ارکان فوتبال ایران شهرت داشت و کمتر کسی از تیغ حرف‌های او در امان می‌ماند. در این مطلب که زیرتیتر جالبی دارد (اگر توقع معجزه دارید، جنس چینی بخرید!) می‌خوانیم: «شمارش معکوس برای برگزاری جام ملت‌ها آغاز شده اما اینجا در ایران کارلوس کی‌روش از زمین و زمان گلایه دارد. او در حالی تیمش را برای استرالیای ۲۰۱۵ آماده می‌کند که در بحث آماده‌سازی و امکانات کیلومترها دورتر از رقباست؛ چه در بحث برگزاری بازی‌های تدارکاتی و چه فاز آماده‌سازی. کی‌روش در چنین اتمسفری از بادهای مخالف دلخور است. بادهایی که به قول خودش همانند یک ارکستر علیه او جبهه گرفته‌اند و او را گوشه رینگ قرار داده‌اند.» برای خواندن این مطلب به آرشیو روزنامه ایران ورزشی مراجعه کنید.

تک به تک

مازیار گیلکان

فاصله تا صدر یا فاصله تا فرم ایده‌آل

یحیی گل‌محمدی پس از هر بازی پرسپولیس اظهار رضایت عمیقی دارد. او از تیمش رضایت فنی دارد، در حالی که هواداران پرسپولیس شباهت زیادی بین این پرسپولیس و پرسپولیس سال‌های قهرمانی و جام‌های پی در پی پیدا نمی‌کنند.

پرسپولیس هنوز جانشین احمد نوراللهی را نمی‌شناسد، هنوز موفق نشده است در خط میانی خود ایده و فکر بازی و استحکام را با هم داشته باشد.

پرسپولیس هنوز نتوانسته بهترین بازی را از مهدی ترابی بگیرد و مهم‌ترین ستاره هجومی پرسپولیس در اوج نیست. این باید سؤال مربیان پرسپولیس باشد که چرا ترابی بهترین نیست، بازیکنی که تصور می‌شد حتی به ترکیب اصلی تیم ملی راه پیدا می‌کند.

یحیی گل‌محمدی اما حواسش به مشکلات تیمش نیست. او پس از پیروزی مقابل ذوب‌آهن می‌گوید: «بازی سنگینی بود و خیلی از دقایق بازی به سمت فیزیکی و درگیرانه شدن بود. در هر صورت من از بچه‌ها واقعاً تشکر می‌کنم به خاطر این اراده خوبی که از خودشان برای کسب این سه امتیاز نشان دادند و جنگیدند برای کسب سه امتیاز. این برد را تقدیم می‌کنیم به هواداران.» اما گل‌محمدی در حال نادیده گرفتن مشکلات فنی تیمش است.

مسأله پرسپولیس بسته بودن پنجره نقل و انتقالات نبود، بلکه مسأله پرسپولیس دور شدن بازیکنانش از فرم ایده‌آل است. مسئولیت این بازسازی بر عهده کیست جز گل‌محمدی و همکارانش؟

پرسپولیس در آستانه پایان نیم‌فصل صدرنشین نیست و جبران هم در لیگ نمی‌تواند چندان آسان باشد اما فاصله تا صدر اندک است و پرسپولیس قدرت بازگشت را دارد، به شرط آنکه اول قدرت به اوج رساندن بازیکنانش را داشته باشد.

پرونده

گزارش یک

سوژه روز پرسپولیس ذوب آهن

سام ستارزاده

منفعت شخصی به جای منفعت تیمی

عیسی، در خدمت آل کثیر

عیسی آل کثیر، چهره‌ای است که به واسطه قدرت بدنی، چابکی و توانایی تمام‌کنندگی منحصربه‌فردش، در پیراهن هر تیمی چشم‌ها را به امید گلزنی به ساق‌هایش می‌دوزد. از زمانی که ستاره دزفولی سابقه نفت آبادان به پایتخت کشور آمد تا پیراهن سرخ پرسپولیس را برتن کند، بارها تأثیرگذاری خودش را در تبدیل بخت‌های گلزنی سرخ‌پوشان به امتیاز ثابت کرد؛ بخصوص روی ارسال‌های عرضی زمینی که از شگردهای هجومی متداول پرسپولیس یحیی گل‌محمدی در ۲ فصل اخیر بوده. با این حال، در دیدار مقابل ذوب‌آهن، آنچه به چشم می‌آمد، روی نه چندان دلچسب آل کثیر را به تصویر کشاند.

داستان از جایی شروع شد که نه پرسپولیس و نه آل کثیر، دلیلی برای دلخوری نداشتند. قرمزهای پایتخت از گاندوهای اصفهانی با یک گل پیش افتاده بودند و کمتر از ۶ دقیقه با تثبیت پیروزی خود فاصله داشتند و ۷۲ دوست‌داشتنی سرخ‌ها موفق شده بود از محمد قریشی (مدافع ذوبی‌ها) یک ضربه پنالتی بگیرد. اختلافات آل کثیر همین جا آغاز شد، زمانی که او می‌خواست به جای مهدی ترابی پشت توپ بایستد تا چهارمین گل فصلش را ثبت کند و از ممانعت گل‌محمدی دلسرد شد. ترابی دومین پنالتی فصل تیمش را به گل بدل ساخت تا خیال قرمزها از بابت سه امتیاز راحت باشد اما آل کثیر با حالتی مغموم از شادی پس از گل هم‌تیمی‌هایش دوری ورزید.

بازی با ذوب‌آهن، نخستین رویدادی نبود که در آن چنین حرکاتی از آل کثیر مشاهده می‌شد. وی تمایل به ثبت گل‌های تیم به نام خودش را در رویارویی با مس رفسنجان نیز با اقدامی مشابه نشان داده بود و همچنین در بازی با ویستا توربین در جام حذفی، جایی که روی خط دروازه حریف، روی ضربه چیپ میلاد سرلک اثر گذاشت تا گل سوم پرسپولیس در آن بازی را به نام خود بزند. به‌علاوه، در چند بازی اخیر نیز بارها ملاحظه کردیم که آل کثیر از ارسال پاس به هم‌تیمی‌هایش خودداری کرده و خود در شرایطی سخت‌تر اقبالش برای گلزنی را آزموده، که این خود موقعیت‌سوزی به بار آورده. این رفتارهای آل کثیر در کورس آقای گلی لیگ برتر می‌تواند تا حدی قابل توجیه هم باشد. گادوین منشا و لوسیانو پریرا که دو گلزن برتر لیگ تا امروز هستند، به‌ترتیب ۵ و ۳ گل خود را از روی نقطه پنالتی به ثمر رساندند. از این حیث، می‌توان به آل کثیر حق داد که چرا تمایل دارد پنالتی‌زن نخست تیمش باشد تا برای رقابت برای کفش طلای لیگ بیست‌ویکم با انگیزه بیشتری عمل کند. با این وجود، بروز منفعت‌طلبی شخصی و ترجیح منافع شخصی به منافع تیم، خصلتی نیست که بتوان وجود آن را از مهاجمی که در آستانه ۳۲ سالگی قرار دارد، پذیرفت. رفتار آل کثیر روی صحنه گل دوم پرسپولیس، هرچند بر مذاق گل‌محمدی خوش نیامد و حتی برخورد انضباطی وی را در پی داشت، از ارزش‌های فنی این ستاره دزفولی نمی‌کاهد اما حقیقت این است که کادرفنی کنونی قرمزها هنوز فراموش نکرده که در دوران طلایی این تیم، «پرسپولیس» بزرگترین ستاره پرسپولیس بوده است.

یکی از دلایل اصلی موفقیت سرخ‌ها در چند سال اخیر این بوده که هیچ‌گاه آنان به تک‌ستاره‌ها وابسته نبوده‌اند. حتی در تیم فصل جاری آنان، بازیکنانی که بیشتر از سایرین ستایش می‌شوند، مهدی ترابی و امید عالیشاه هستند که در گلسازی بیشتر از گلزنی نقش مؤثری ایفا کرده‌اند. عیسی آل کثیر یکی از توانمندترین مهاجمان فعلی لیگ است اما زمانی می‌تواند در پیراهن پرسپولیس تحسین‌برانگیز باشد، که بازی‌اش بیش از آل کثیر، در خدمت پرسپولیس باشد.

پنالتی

سامان موحدی‌راد

باد موافق به پرچم سرخ

ابر و باد و مه خورشید و فلک

یک سه امتیاز حساس در روز توقف سپاهان پرسپولیس را به سه امتیازی صدر جدول و رتبه سوم جدول رساند. آنها در هفته یازدهم به مصاف تیم پایین جدولی ذوب‌آهن می‌رفتند که نام آشنا برای پرسپولیسی‌ها روی نیمکت داشت. مهدی تارتار که همیشه عملکرد ضعیفی برابر پرسپولیس داشته و تیم‌هایش اغلب برابر این تیم شکست می‌خوردند. با این پیش زمینه پرسپولیس کار سختی نداشت و سرانجام هم با سه امتیاز از این میدان بیرون آمد. سرخ‌ها اگرچه موفق نشدند در جریان بازی دو گل بزنند اما یک گل با آورده به معنی واقعی کلمه و یک پنالتی پرونده ذوبی‌ها را در تهران بست تا پرسپولیس بیست و دو امتیازی شود و خودش را برای مصاف با دیگر نماینده اصفهان در هفته دوازدهم آماده کند. درباره بازی پرسپولیس و ذوب‌آهن از نظر فنی احتمالاً نمی‌توان چیز چندانی گفت. یکی از بازی‌های ضعیف پرسپولیس در این فصل که به هیچ وجه هوادارانش را امیدوار نمی‌کند و اگر آن را در ادامه بازی‌های ضعیف این تیم بدانیم، موجب نگرانی بیشتر سرخ‌ها می‌شود. نگاهی به آمار بازی هم نشان می‌دهد که دو تیم به شدت نزدیک به هم بازی می‌کردند و حداقل روی اعداد و ارقام بازی نمی‌توان پرسپولیس را پیروز قاطع این دیدار با دو گل دانست. پرسپولیسی‌ها ۹ شوت زدند و ذوبی‌ها ۸ شوت. سه شوت سرخ‌ها در چارچوب بود و دو شوت سبزها. درصد مالکیت توپ هم ۵۷ به ۴۳ به نفع پرسپولیسی‌ها بود که عدد نزدیکی است. با این همه اما اشتباه عجیب گلرناشناس و کم‌تجربه ذوب‌آهن موجب شد تا پرسپولیسی‌ها در دقیقه شصت خیلی راحت یک بر صفر پیش بیفتند و بعد هم پنالتی روی آل کثیر با گلزنی ترابی همراه شد تا آنها برنده میدان باشند. هواداران پرسپولیس خیلی امیدوارند که هر چه زودتر تیم‌شان از این وضعیت عبور کند و به تیم قدرتمندی تبدیل شود که در جریان بازی دروازه حریفان را به توپ می‌بست. نه تیمی که در جریان بازی موفق به گلزنی نمی‌شود. نکته مثبت بازی اما کلین شیت حامد لک بود. او و خط دفاعی پرسپولیس امسال صفت دست‌نیافتی‌شان را از دست دادند و بارها و بارها به راحتی دروازه‌شان باز شد. حتی در بازی ساده‌ای که مقابل پیکان داشتند هم گل خوردند اما حداقل در این بازی که ذوب‌آهن هم موقعیت‌سازی قابل توجهی داشت، توانستند دروازه را بسته نگه دارند. پرسپولیسی‌ها منتظرند تا روی سرخ وزیبای تیم‌شان را بار دیگر ببینند. منتظرند تا تیم رخ رخوت را از تن بیرون کند و به قول افشین قطبی دل شیر را نشان دهد.

نفر به نفر

میعاد نیک

پیروزی خالی از خلاقیت

بی‌شباهت به پرسپولیس

رویارویی تیم‌های مهدی تارتار با تیم فوتبال پرسپولیس در هر شرایطی، از حساسیت‌های مخصوص به خود برخوردار بوده و جدال سرخ‌پوشان و گاندوهای اصفهانی هم از این قاعده مستثنی نیست.

تیم فوتبال ذوب‌آهن که برخلاف فصول گذشته در لیگ بیست‌ویکم اصلاً حال و روز خوبی را سپری نکرده، مقابل شاگردان یحیی گل‌محمدی هم تن به شکستی بی‌مورد داد تا شاید آینده کاری مدافع پیشین تیم فوتبال پرسپولیس روی نیمکت سبزپوشان اصفهانی به مخاطره بیفتد.

اگر قرار بود همه چیز در شرایط پایاپای پیش برود، به طور حتم نتیجه تساوی بدون گل می‌توانست بهترین و عادلانه‌ترین خروجی از این مسابقه سرد، بی‌روح و خالی از هر گونه جذابیت تکنیکی و تاکتیکی باشد اما یک اشتباه تمام معادلات منطقی را برهم ریخت تا باز هم این پرسپولیسی‌ها باشند که حداکثر استفاده را از یک دیدار خانگی می‌برند و خودشان را در کورس بالانشینی نگه می‌دارند.

در این دیدار اما باز هم نکاتی دیده شد که انگار کادرفنی تیم فوتبال پرسپولیس یا از آن غافل هستند و یا چاره‌ای برای برطرف کردن‌شان ندارند. اصرار عجیب یحیی گل‌محمدی به بازی گرفتن از عیسی آل کثیر و امید عالیشاه که حتی قدم زدن آنها در مستطیل سبز هم روی اعصاب هواداران تأثیرگذار بوده از یک سو دستان خالی کادرفنی از هرگونه خلاقیت تاکتیکی از سویی دیگر، نمایش‌های سرخ را به یکی از زشت‌ترین و خالی‌ترین صحنه‌های فصل جاری لیگ برتر مبدل ساخته.

در شرایطی که لااقل تیم فوتبال پرسپولیس نشان داده که از اعتماد به مهره‌های جوان‌تر هم نتیجه مکفی حاصل می‌شود، یحیی گل‌محمدی اصلاً اعتقادی به این استراتژی ندارد و معدود بنزین‌های سبز خود را در پستوی نیمکت نهان کرده. همیشه سرخ‌پوشان با ورود نیروهای جوان در نیمه دوم، عملکردی به مراتب بهتر از نیمه نخست بازی‌های‌شان از خود برجای گذاشته‌اند و غفلت از این مسأله حیاتی شاید در ادامه راه به از دست رفتن رؤیاهای دور و دراز ارتش قرمز منجر شود.